

trobnje, bñch rad cje bole lubowal a twoju wolu dokonjal! Ach, ñmil so na tej khudej wutrobi, a schtož cji nesze, snadu horje wsni!

7. Schak ty tej slabosz ne-sazpisich a swieta ñmjech ñej wuswolisch, so nochzesch smi-nycj strachoty, ñy wopuschcjeni, potrebny. O djjecjo, ty we zufym ïtobiku dasch wschitko hubene ñej lubicj tu.

8. Duj ktebi dowjerenje mam, tej braschny so cji spodobam. Duj do rjehow ñym sapanyl, kaj dyrbu, nejsym jiwu byl; datola, Kneže, nesastorejisch me; tej khudn rjeschnik tebi luby je.

9. Schtuj necjuje so we wini, ton nima djjela na tebi. Duj pak cje pntam pokutny, da sa mne narodjeny ñy a sa mne nezesch njew, ñmercj pschewi-nesch, me se styknoszje kmjerej dowedjesch.

10. O! moja łowa, ja, twoj stav, bñch rad so tebi kslujbi dal; daj swjateho ty Ducha mi, so jirvenje bñch swecjil cji, hacj junu tam we twojich nebeszach swoj djak cji spiewam wjecnich weselach. — R — n.

653.

Das ist meine Freude ic.
Loh: Jesu, moja krañnosz.

To je sveželenje, sbojne wopomnenje, so, moj Jesu, ty do rjeschneho dola snebesteho stoła nadu pschineſt ñy! Sluboszje

cji kyluschje twoji swjerni sa-spjewaja, jiwu djak cji praja.

2. To je sveželenje, dñj so wonowenje stane wutrobi; dñj cje, Kneže, snaju a we ñmertnym kraju wiñam na tebi. Wstyka-nju so troschtuju: Mi je sbojnik narodjeny, ja ñym wumojeny!

3. To je sveželenje, dñj mam spokojenje, Kryschcje, we tebi! Dñj twoj pokoj cjuju, swjeta nekedžbuju, fakt je derje mi! Se styka je wutroba, a je knadži ho-rje wsata, wjeri wjestosz data.

4. To je sveželenje, mjecj to dowedjenje, fakt ty swjerny ñy! Snow'ho narodjeni swecja wo-jirveni twoj djen narodny. Sjew ty so, o Sbojniko, duscham, kij cje pojadaſa, rjehi woplakaja!

5. To je sveželenje, dñj ty wotschewenje dawasch we ho-rju; na tebe ñmjem stajicj nadjiju a prajicj tebi jałosz wschu. Sluboszu, to wopomnu, ñy ty pomhal, cjerpit, proſyl, naschu slabosz nosyl.

6. To je sveželenje, dñj ja na skoncjenje, Kneže, spomi-nam; njek, dñj wotsal pojndu, wschemu skemu wojndu, jeli tebe mam. Swjern du ja kwidzenju. Tam zu wjecnje klužicj tebi. Wsmi me skoro kzebi. — R — n.

654.

Loh: Ty Jehnjo lubosne ic.
O słowo wesele! Laj khudn wcjlowstym cijeli, so bñchmy sbojnosz mijeli, knam Jesus